

ΤΟ ΟΡΟΣ ΠΙΛΑΤΟΣ.

Τὸ ὄρος τοῦτο, τοῦ ὁποίου τὴν εἰκόνα οἱ μικροὶ μου ἀναγινώσκει ἐχούσιν ἐνώπιον αὐτῶν, κεῖται εἰς τὴν Γερμανικὴν Ἑλβετίαν, πλησίον τῆς πόλεως Λουκέρινης. Ἡ βᾶσις τοῦ ὄρους τοῦτου κατέχει ἐκτασίαν 30 τετραγωνικῶν μιλίων, ἢ δὲ κορυφῇ ἀνέρχεται εἰς ὕψος 7000 π. ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης.

Οὐδὲν ἄλλο ὄρος τῆς Ἑλβετίας εἶναι ἢ ἔδρα τόσων λαϊκῶν παραδόσεων καὶ δυσιδαιμονιῶν, ὅσον τὸ ὄρος Πιλᾶτος. Λοκόντες, νάνοι, νηρηίδες καὶ ἄλλα φαντάσματα εὐρίσκονται ἐν ἀφθονίᾳ εἰς τὰς χαράδρας, τοὺς βράχους, τὰ σπήλαια καὶ τὰς κοιλάδας του. Ἀλλ' ἢ περιεργότατη πᾶσιν εἶναι ἐκεῖνη, ἣτις ὑποτίθεται ὅτι ἔδωκε τὸ ὄνομα, τὸ ὁποῖον φέρει μέχρι τοῦδε.

Ὁ Πόντιος Πιλᾶτος,

ὁ Ρωμαῖος ἡγεμὼν τῆς Ἰουδαίας, εἶχεν ἐκπέσει τῆς ἀρχῆς καὶ ἐπισύρει καθ' ἑαυτοῦ τὴν δυσμένειαν τοῦ αυτοκράτορος Τιβερίου, διὰ τὴν ὁποίαν ἔδειξεν ἀνικανότητα περὶ τὸ διοικεῖν, καὶ ἐκλήθη εἰς Ρώμην. Εἰσελθὼν ὅμως εἰς τὸ δώματιον τοῦ αυτοκράτορος, παρὰ πᾶσαν ἐλπίδα ἐγένετο δεκτὸς μὲ πολλὴν εὐγένειαν καὶ εὐμένειαν, καὶ ἀντὶ νὰ τιμασθῆ, ἀπελύθη ἐν τιμῇ.

Μόλις ὅμως ἀπῆλθε τῶν ἀνακτόρων καὶ ἀμέσως ἢ ὀργῇ τοῦ αυτοκράτορος ἐξήφθη κατ' αὐτοῦ, καὶ ἐκλήθη ἐκ νέου ἐνώπιόν του, ἀλλὰ καὶ

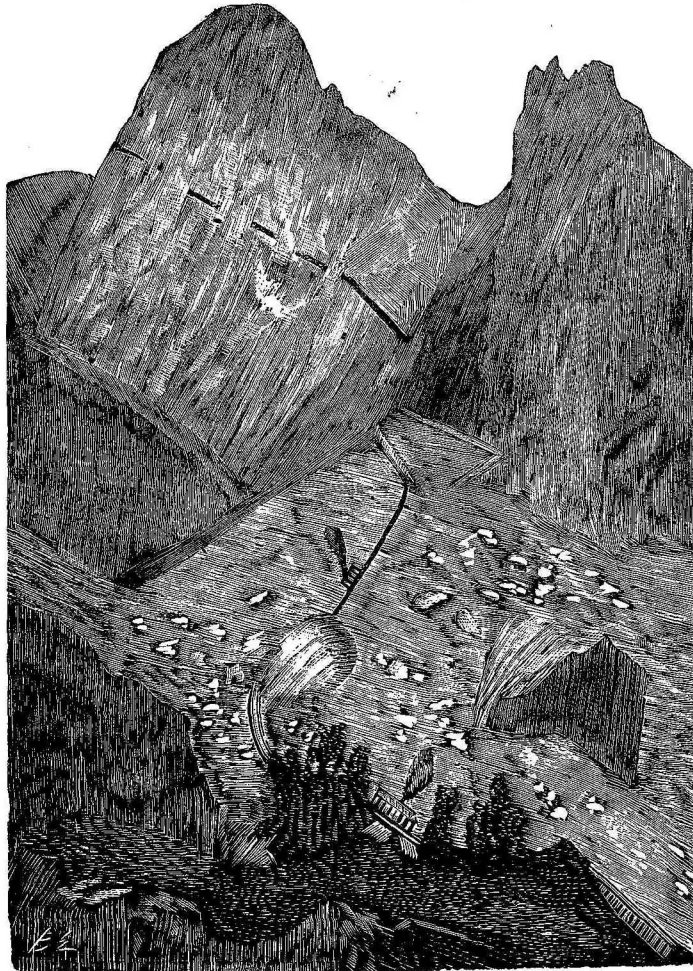
πάλιν συνέβη τὸ αὐτὸ ὡς πρότερον, ὁ δὲ Πιλᾶτος ἐγένετο δεκτὸς μὲ μεγαλειότητα εὐμένειαν καὶ ἀπελύθη μὲ περισσοτέραν τιμῇ.

Τοῦτο ἰδόντες οἱ αὐλικοὶ κατηγορήσαν τὸν Πιλᾶτον ὡς μάγον, καὶ πρὸς ἀπολογία ἐφέρθη πάλιν ἐνώπιον τοῦ Καίσαρος, καὶ ἐγένετο ἐπ' αὐτοῦ ἔρευνα ἵνα ἴδωσιν, ἐὰν ἔφερεν ἐπάνω

του φυλακτὸν ἢ ἄλλο τι μαγικὸν πρᾶγμα. Ἐρευνῆς δὲ γενομένης εὐρέθη ὅτι ἐφόρει τὸν ὑφαντὸν ἱματισμὸν, ἢ χιτῶνα, τὸν ὁποῖον ἐφόρει ὁ Χριστὸς κατὰ τὴν σταύρωσιν αὐτοῦ!

Ἀφοῦ δὲ ἀφηρέθη οὗτος, ὁ θυμὸς τοῦ Τιβερίου ἐξήφθη καθ' ὑπερβολὴν, ὁ δὲ Πιλᾶτος καταδικασθεὶς εἰς θάνατον ἠτόκτονησε, τὸ δὲ σώμα του ἐροήθη εἰς τὸν Τίβεριον ἄλλ' ὁ ἀφροῦσων Τίβερις τὸ ἐξέβρασεν, ὥστε οἱ δῆμιοι δὲν ἤξευρον τί νὰ πράξωσι.

Τελευταῖον τὸ πτώμα μετέφέρθη εἰς τὴν Ἑλβετίαν, καὶ ἐροήθη εἰς τὴν

Τὸ ὄρος Πιλᾶτος.

παρὰ τὸ ὄρος Πιλᾶτον λίμνην, ὅπου εὔρε μικρὰν τινα ἀνάπανσιν.

Ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ ὁ ἄδικος κριτὴς δὲν εὐρίσκει ἀνάπανσιν, ἀλλ' ἀνεφαίνετο ἐνίοτε ὡς κακοποῦς δαίμων, καὶ ἔροπτε βράχους ἐπὶ τῶν λιμῶνων, ἢ κατετρόμαζε τὰ βόσκοντα κτήνη ἀπὸ τῶν κρημνῶν, ἐν γένει δὲ ἦτο ὁ κακὸς δαίμων τῶν γειτόνων ἐκεῖνων, ἕως οὗ πλανήτης τις ἀνῆρ ἐκ Σαλαμάλκα κατάρθωσε νὰ περιελίσσῃ τὸν Σατανᾶν ἐντὸς τῆς ἀβύσσου. Ἀλλὰ καὶ πάλιν κατὰ πᾶσαν Πορασκενὴν, ἐξήρχετο τοῦ ὕδα-